

Publicerad 2010-08-01 09:00 av Maija

Om insikten att man kanske inte var så naken som man trodde sig vara.

Naknare

Till synes inte en tråd på kroppen.

Jag trodde jag var naken.

De är osynliga,

halkkroppsstrumporna av kevlarnylon.

Envisa och desperata ligger de där,

påstår sig skydda oss från

fula gubbar och terrorattentat

(och inofficiellt oss själva)

- Var inte rädd. viskar de, panikslagna

med naglarna djupt inborrade i våra hjärtan.

En smekning och kevlarstrumpan skälvde av skräck.

Ännu en och en maska gick.

och en till

och en till

och en till

och likt ett sommarregn bröt glädjetårarna

ut ur och

ner över huden.

I vibrationerna efter vårt crescendo

insåg jag att

nu

är jag naknare.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Maija med Poeter.se id #22333 innehar upphovsrätten